

3.7.2013

B7-0344/2013 }
B7-0345/2013 }
B7-0346/2013 }
B7-0350/2013 }
B7-0353/2013 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artiklarna 122.5 och 110.4 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från grupperna:

Verts/ALE (B7-0344/2013)

ECR (B7-0345/2013)

PPE (B7-0346/2013)

ALDE (B7-0350/2013)

S&D (B7-0353/2013)

om situationen i Nigeria
(2013/2691(RSP))

**José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Filip Kaczmarek, Gay Mitchell,
Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Bernd Posselt, Tunne Kelam,
Roberta Angelilli, Eija-Riitta Korhola, Elena Băsescu,
Monica Luisa Macovei, Philippe Boulland, Jean Roatta, Mariya Gabriel,
Sergio Paolo Francesco Silvestris, Giovanni La Via, Eduard Kukan,
Sari Essayah, Petri Sarvamaa, Jarosław Leszek Wałęsa, Zuzana Roithová,
Krzysztof Lisek, Tadeusz Zwiefka, Bogusław Sonik, Martin Kastler
för PPE-gruppen
Véronique De Keyser, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra,
Norbert Neuser, Ana Gomes, Joanna Senyszyn, Corina Crețu,**

RC\942436SV.doc

PE515.888v01-00 }
PE515.889v01-00 }
PE515.890v01-00 }
PE515.894v01-00 }
PE515.897v01-00 } RC1

**Liisa Jaakonsaari, Mitro Repo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg,
Marc Tarabella, Pino Arlacchi, Antigoni Papadopoulou, Mojca Kleva Kekuš**
för S&D-gruppen
**Marietje Schaake, Louis Michel, Robert Rochefort,
Ramon Tremosa i Balcells, Izaskun Bilbao Barandica, Marielle de Sarnez,
Charles Goerens, Sarah Ludford, Hannu Takkula,
Johannes Cornelis van Baalen, Angelika Werthmann, Nathalie Griesbeck,
Kristiina Ojuland**
för ALDE-gruppen
**Judith Sargentini, Barbara Lochbihler, Ulrike Lunacek, Nicole Kiil-Nielsen,
Jean Lambert, Raül Romeva i Rueda**
för Verts/ALE-gruppen
Charles Tannock
för ECR-gruppen

RC\942436SV.doc

PE515.888v01-00 }
PE515.889v01-00 }
PE515.890v01-00 }
PE515.894v01-00 }
PE515.897v01-00 } RC1

Europaparlamentets resolution om situationen i Nigeria (2013/2691(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina resolutioner av den 13 juni 2013 om press- och mediefrihet i världen¹, av den 11 december 2012 om en strategi för digital frihet i EU:s utrikespolitik², av den 5 juli 2012 om våldet mot lesbiska kvinnor och rättigheterna för homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella personer (hbt-personer) i Afrika³ samt av den 15 mars 2012 om situationen i Nigeria⁴,
- med beaktande av uttalandena från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, av den 22 januari 2012 om bombningarna i Kano, av den 11 mars 2013 om dödandet av gisslan, av den 2 juni 2013 om den lag i Nigeria som kriminaliserar äktenskap och förhållanden mellan personer av samma kön samt av den 25 juni 2013 om avrättningar i Nigeria,
- med beaktande av den människorättsdialog mellan EU och Nigeria som ägde rum i Abuja i mars 2013 och av ministermötet mellan EU och Nigeria i Bryssel den 16 maj 2013, där man fastställde behovet av att balansera åtgärder för att bekämpa terrorism med antalet civila dödsfall och förstörelsen av offentlig infrastruktur,
- med beaktande av resolutionen från den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen, som sammanträdde i maj 2013 i Horsens (Danmark), om situationen i Nigeria,
- med beaktande av Europeiska unionens råds riktlinjer för att främja och skydda fullständiga mänskliga rättigheter för homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbt-personer),
- med beaktande av Cotonouavtalet från 2000 och dess ändringar från 2005 och 2010 (den sistnämnda ratificerades av Nigeria den 27 september 2010), särskilt artiklarna 8 och 9 om politisk dialog och mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen,
- med beaktande av uttalandena från FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon av den 16 maj 2013 om det fortsatta våldet och den allt sämre säkerhetssituationen i nordöstra Nigeria, och av den 22 april 2013 om det stora antalet dödade civila och förstörda hem i Nigeria till följd av strider mellan militära styrkor och rebellgruppen Boko Haram,
- med beaktande av uttalandena från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Navi Pillay, av den 3 maj 2013 som svar på de våldsamma striderna i april 2013, med en uppmaning till säkerhetspersonal att respektera mänskliga rättigheter och undvika överdriven användning av våld i sina operationer, samt av den 17 maj 2013 om möjligheten att medlemmar av Boko Haram kan ställas inför rätta för krigsbrott,

¹ Antagna texter, P7_TA(2013)0274.

² Antagna texter, P7_TA(2012)0470.

³ Antagna texter, P7_TA(2012)0299.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2012)0090.

- med beaktande av uttalandet från FN:s säkerhetsråd av den 27 december 2011 om terroristsekten Boko Harams attacker i Nigeria,
 - med beaktande av FN:s förklaring från 1981 om avskaffande av alla former av intolerans och diskriminering grundad på religion eller övertygelse,
 - med beaktande av uttalandet av den 12 april 2012 från G8-gruppens utrikesministrar om det fortsatta våldet i Nigeria,
 - med beaktande av Afrikanska unionens konvention om förebyggande och bekämpning av terrorism, som ratificerades av Nigeria den 16 maj 2003, och av dess tilläggsprotokoll, som ratificerades av Nigeria den 22 december 2008,
 - med beaktande av uttalandet från Afrikanska unionens kommissionsledamot för fred och säkerhet, Lamamra Ramtane, av den 14 juli 2012, med ett fördömande av Boko Harams verksamhet och kränkningar av de mänskliga rättigheterna, och med en kraftfull uppmaning till världssamfundet att bistå Nigeria i kampen mot terroristsekten, eftersom den utgör ett hot mot den regionala och internationella säkerheten,
 - med beaktande av toppmötet för Guineabuktens stats- och regeringschefer om sjösäkerhet och sjöfartsskydd, som ägde rum i Yaoundé (Kamerun) den 24 juni 2013,
 - med beaktande av Förbundsrepubliken Nigerias författning, som antogs den 29 maj 1999, och särskilt bestämmelserna om skyddet av grundläggande rättigheter i kapitel IV, inklusive rätten till liv, rätten till försvar, rätten till mänsklig värdighet, och skyddet av yttrandefrihet, pressfrihet, tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet,
 - med beaktande av artikel 3 i Genèvekonventionen, som ratificerades av Nigeria den 20 juni 1961, och protokoll II till denna, som ratificerades av Nigeria den 10 oktober 1988, vilka båda fastställer bestämmelserna i internationell rätt om icke-internationella väpnade konflikter,
 - med beaktande av den afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter från 1981, som ratificerades av Nigeria den 22 juni 1983,
 - med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, som ratificerades av Nigeria den 29 oktober 1993,
 - med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
 - med beaktande av artiklarna 122.5 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Den 14–15 maj 2013 utlyste Nigerias president, Goodluck Jonathan, undantagstillstånd i delstaterna Borno, Yobe och Adamawa som svar på Boko Harams verksamhet, och extra militärstyrkor sattes in.

- B. I april 2013 förstördes staden Baga i striderna mellan nigerianska militära styrkor och Boko Haram-militanter, vilket resulterade i att tusentals hem förstördes hundratals civila miste livet, enligt lokala ledare. En oberoende utredning av Nigerias kommission för mänskliga rättigheter om dödandet i Baga kommer att slutföras före utgången av juli månad.
- C. Den federala regeringen har klassificerat Boko Haram enligt lagen om förebyggande av terrorism från 2011, så att alla personer som är associerade med eller stöder gruppen kan åtalas.
- D. Boko Haram är skyldig till 4 000 personers död sedan 2009. Fler än 700 nigerianer har dödats hittills i år vid över 80 attacker knutna till Boko Haram, och i en nyligen offentliggjord rapport från Förenta staterna rankas gruppen som världens näst farligaste terroristgrupp. Kopplingen mellan Boko Haram och AQIM (Al-Qaida i islamiska Maghreb) utgör ett allvarligt hot mot fred och säkerhet i den större Sahelregionen och västra Afrika i allmänhet. Boko Haram fortsätter att attackera stats- och säkerhetstjänstemän, som i attacken mot en fängelseanläggning i Bama den 7 maj 2013, där omkring 55 människor dog och omkring 105 fångar frigavs.
- E. Human Rights Watch, Amnesty International, Freedom House och andra människorättsorganisationer har dokumenterat Boko Harams inblandning i attacker på polisstationer, militäranläggningar, kyrkor, skolor, jordbruk och banker. Boko Haram attackerar nu i större utsträckning civila mål, bland annat vid attacker mot två skolor i delstaterna Borno och Yobe den 16–17 juni 2013, där totalt 16 elever och två lärare dödades. Dessa attacker har tvingat flera tusen skolbarn ut ur den formella utbildningen. Hot mot civila har tvingat 19 000 jordbrukare att fly från sina gårdar och överge sina odlingar, vilket leder till en minskad jordbruksproduktion och bidrar till livsmedelsbrist.
- F. Boko Harams beslut att kidnappa kvinnor och barn i sin våldsamma gerillakampanj är mycket oroande. Även utländska arbetare i Nigeria har kidnappats, attackerats och dödats av rebeller.
- G. FN:s flyktingkommissariat har varnat för en flyktingkris. Under de senaste veckorna har cirka 6 000 nigerianer anlänt till Niger, och mellan den 11 och 13 juni 2013 korsade omkring 3 000 nigerianer gränsen till Kamerun. Ett antal flyktingar har också gått över gränsen till Chad. Dessa förflyttningar har inneburit påfrestningar med anledning av den lilla mängd mat och vatten som finns tillgänglig, särskilt i Niger, som själv kämpar med en osäker livsmedelsförsörjning efter år av torka. Ingen av Nigerias grannländer har kapacitet att ta in det antal människor som skulle kunna tvingas flytta vid en fullskalig humanitär katastrof till följd av omfattande våld.
- H. Boko Haram fortsätter att attackera kristna, moderata muslimer och andra religiösa grupper, och driver ut dem från landets norra, i huvudsak muslimska, del.
- I. Som ett svar på Boko Harams våld har Nigerias polis och militär tillfångatagit och summariskt avrättat flera misstänkta medlemmar av gruppen, framför allt genom att gripa unga män från byar i norr. Många har hållits fängslade utan kontakt med omvärlden och utan åtal eller rättegång, i vissa fall under omänskliga förhållanden, några har misshandlats fysiskt medan andra har försvunnit eller dött i fängelse. Nigerias regering och arméofficerer har gett

osäkra uppgifter om civila dödsfall och skador på hem. Human Rights Watch, Freedom House och andra människorättsorganisationer har beskrivit de nigeriska styrkornas motattacker under de senaste månaderna som alltmer brutala och godtyckliga, och civila har på ett oproportionellt sätt hamnat i skottgluggen för våldet mellan de båda grupperna.

- J. Yttrandefriheten och pressfriheten sätts på spel genom hot om arresteringar, skrämsel, våld och till och med död för dem som rapporterar om ämnen på ett sätt som kritiserar de nigerianska myndigheterna. Boko Haram har upprepade gånger hotat att attackera medieföretag som har uttryckt sig negativt om gruppen.
- K. Till följd av utlysandet av undantagstillstånd har stora delar av de nordöstra delstaterna blivit omöjliga för biståndsorgan, journalister och reportrar att besöka, och regeringen har stängt ned mobiltelefonitjänster i flera områden i syfte att förhindra kommunikation mellan militanter.
- L. Den nigeriska regeringen har nyligen brutit mot sitt sjuåriga moratorium mot dödsstraff genom att avrätta fyra fångar i delstaten Edo som dömdes när Nigeria fortfarande var en militärdiktatur. Den 26 juni 2013 uppmanade Christof Heyns, FN:s särskilda rapportör om utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar, de nigerianska myndigheterna att skjuta upp den nära förestående avrättningen av en femte fånge. Enligt rapporter från olika människorättsorganisationer dömdes 56 människor till döden i Nigeria 2012, och omkring 1 000 personer i landet rapporteras fängslade i väntan på avrättning.
- M. Nigerias representanthus antog den 30 maj 2013 lagen om förbud mot äktenskap mellan personer av samma kön. Lagen innebär 14 års fängelse för alla, inte bara nigerianer utan även turister, utländska arbetare och diplomater, som gifter sig eller är gifta med en person av samma kön, och att registrera eller driva sociala samlingspunkter eller icke-statliga organisationer som stöder hbt-personers mänskliga rättigheter ger fängelse i 10 år.
- N. Problemen i Nigeria har sin upprinnelse i bristen på ekonomisk utveckling och i de motsättningar som bottnar i flera årtiondens fientlighet mellan olika grupper bland ursprungsbefolkningen, som för det mesta är kristna eller animister och som konkurrerar om den bördiga jordbruksmarken med inflyttande bosättare norrifrån, som är muslimer och talar hausa. Konflikterna förvärras av klimatförändringar och ökenspridning. En upptrappning av den väpnade konflikten och bestående sociala och ekonomiska utmaningar kan underblåsa radikalisering, inklusive manipulering och rekrytering till fundamentalistiska islamiska grupper som Boko Haram.
- O. EU är Nigerias största ekonomiska bidragsgivare. Den 12 november 2009 undertecknade kommissionen och Nigerias federala regering ett landstrategidokument Nigeria-EG och ett nationellt vägledande program för 2008–2013, enligt vilka EU finansierar projekt som bland annat syftar till att skapa fred och säkerhet och värna mänskliga rättigheter. EU:s bistånd till Nigeria under denna period uppgår till totalt 700 miljoner euro, av vilka en del har gått till att hantera den alltmer problematiska säkerhetssituationen i norra Nigeria.

- P. Enligt artiklarna 8 och 9 i det reviderade Cotonouavtalet ska EU regelbundet föra en politisk dialog med Nigeria om mänskliga rättigheter och demokratiska principer, inklusive diskriminering på grund av etnisk tillhörighet, religiös övertygelse eller ras.
- Q. FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Navi Pillay, har varnat för att Boko Harams attacker kan utgöra brott mot mänskligheten. Internationella brottmålsdomstolens åklagare, Fatou Bensouda, besökte Abuja i juli 2012, och i november 2012 offentliggjorde hennes kontor en rapport som visade att det finns en rimlig grund för att tro att Boko Haram har begått handlingar som utgör brott mot mänskligheten.
- R. Trots att Nigeria är en av världens största oljeproducenter lever nästan 60 procent av befolkningen på mindre än en dollar om dagen. En fredlig lösning på konflikterna kräver också rättvis tillgång till resurser och en rättvis fördelning av inkomster genom statsbudgeten.
1. Europaparlamentet fördömer med kraft Boko Harams upptrappning av våldet och den tragiska förlusten av oskyldiga liv i Nigerias drabbade regioner, och uttrycker sin sympati med de sörjande och skadade. Parlamentet uttrycker sin oro över de pågående motsättningarna, där samhällsgrupper har varit aktörer och offer.
 2. Europaparlamentet uppmanar med kraft Nigerias regering att säkerställa sina medborgares säkerhet och skydd från Boko Harams våld och att avstå från ytterligare attacker och repressalier. Samtidigt måste regeringen respektera sina skyldigheter enligt internationellt erkända människorättsnormer och agera i enlighet med rättsstatsprincipen.
 3. Europaparlamentet fördömer den nigerianska militären för dess användning av oproportionerligt våld i sina sammandrabbningar med Boko Haram, särskilt vid anfallen mot Baga den 16 och 17 april 2013.
 4. Europaparlamentet uppmanar med kraft både regeringen och regionala och lokala aktörer att visa återhållsamhet och söka fredliga medel för att lösa motsättningarna mellan religiösa och etniska grupper i Nigeria. Parlamentet betonar i detta sammanhang betydelsen av ett fungerande, oberoende, opartiskt och tillgängligt rättssystem, särskild under väpnade konflikter, för att sätta stopp för straffrihet, öka respekten för rättsstatsprincipen och skydda befolkningens grundläggande rättigheter.
 5. Europaparlamentet uppmanar Nigerias regering att förhindra en ytterligare upptrappning av konflikten, med särskild uppmärksamhet på de civilas säkerhet och välbefinnande, och påminner om att den förstörelse och de skador som konflikten har orsakat på hus, offentlig infrastruktur och jordbruksmark har skadlig inverkan på befolkningen.
 6. Europaparlamentet uppmanar både Nigerias regering och Boko Haram att erkänna och respektera press- och mediefriheten och att låta journalister och reportrar få tillträde till fronten, eftersom pressen och medierna kan spela en viktig roll i att stärka ansvarsutkrävandet och dokumentera kränkningar av de mänskliga rättigheterna.
 7. Europaparlamentet fördömer de nigerianska myndigheternas avrättning av Daniel Nsofor för brott som han begick när han var under 18 år. Parlamentet rekommenderar myndigheterna att

vidta de åtgärder som krävs för att genomföra FN:s konvention om barnets rättigheter och 2010 års slutsatser om Nigeria, framför allt genom att säkerställa att definitionen av barn i den nationella lagstiftningen och på delstatsnivå helt överensstämmer med den som anges i barnkonventionen, att granska dossierna för alla personer som sitter fängslade i väntan på avrättning för brott de begått när de var under 18 år och att avskaffa dödsstraffet för alla människor under 18 år i den nationella lagstiftningen.

8. Europaparlamentet fördömer skarpt avrättningen av fyra fångar i Nigeria i juni 2013. Parlamentet uppmanar Nigerias myndigheter att uppfylla de åtaganden de nyligen gjort inom ramen för människorättsdialogen mellan EU och Nigeria för att stå fast vid de facto-moratoriet för avrättningar. Landet uppmanas med kraft att avskaffa dödsstraffet genom att ändra sin lagstiftning.
9. Europaparlamentet uppmanar Nigerias myndigheter att med stöd av kommissionen och Unicef öka sina reforminsatser i enlighet med FN:s konvention om barnets rättigheter, särskilt när det gäller rättvisa för barn och system för födelserregistrering. Parlamentet rekommenderar att Nigeria fortsätter och stärker sina insatser för att garantera fri och obligatorisk registrering av alla barn och ökar allmänhetens medvetenhet om vikten av födelserregistrering och om gällande lagstiftning.
10. Europaparlamentet inser att mobiltelefoner är en viktig kommunikationsväg för militanter, men uppmanar med kraft Nigerias regering att inte blockera hela nätverket eftersom detta också gör det omöjligt för medborgarna att kommunicera.
11. Europaparlamentet understryker vikten av regionalt samarbete när man bemöter det hot som en eventuell koppling mellan Boko Haram och AQIM innebär. Parlamentet uppmanar länderna i regionen att fördjupa sitt samarbete, även med länderna i Sahel, för att hindra Boko Haram, AQIM och Movement for Oneness and Jihad in West Africa (Mujao) från att samverka ytterligare. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstater, liksom FN, Afrikanska unionen och Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap (Ecowas), att stödja sådana regionala insatser och att ta itu med de hot som är förknippade med terrorism, spridning av lätta vapen och gränsöverskridande brottslighet.
12. Europaparlamentet konstaterar med oro att risken för piratdåd utanför Guineabukten blir allt större och att det behövs mer samordnade åtgärder. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang de regionala insatser för att lösa problemet med piratdåd som man kom överens om vid toppmötet mellan Guineabuktens stats- och regeringschefer om sjöfartsskydd och sjösäkerhet i Yaoundé (Kamerun) den 24 juni 2013.
13. Europaparlamentet efterlyser en mer omfattande undersökning av de bakomliggande orsakerna till konflikten, inklusive de sociala, ekonomiska och etniska motsättningarna, där man undviker alltför generella och förenklade förklaringar som bara tar hänsyn till religionen, eftersom de inte kan erbjuda någon långsiktig och varaktig lösning på regionens problem. Parlamentet uppmanar Nigerias regering att verka för en fredlig lösning genom att ta sig an de bakomliggande orsakerna till konflikten och att garantera rättvis tillgång till resurser, hållbar utveckling på regional nivå och omfördelning av välståndet.

14. Europaparlamentet kräver en oberoende utredning av kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och att de ansvariga ställs inför rätta i enlighet med internationella normer för rättvisa rättegångar.
15. Europaparlamentet uttrycker oro över att en upptrappning av konflikten i Nigeria kommer att förvärra flyktingkrisen i grannländerna Niger och Kamerun. Parlamentet uppmanar Nigerias regeringstjänstemän att samarbeta med grannländernas ledare för att samordna insatserna i samband med tillströmningen av flyktingar.
16. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten Catherine Ashton att med kraft uppmana Nigerias regering att respektera de mänskliga rättigheterna i sin kamp mot terrorismen. Parlamentet förklarar sig villigt att nära följa utvecklingen av situationen i Nigeria och föreslår restriktiva åtgärder om landet inte följer Cotonouavtalet, särskilt artiklarna 8 och 9. Kommissionen uppmanas att också övervaka situationen.
17. Europaparlamentet fördömer skarpt lagen om förbud mot samkönade äktenskap som gör det till ett brott att leva i ett samkönat förhållande, stödja hbt-personers rättigheter, bedriva ett ställe som välkomnar hbt-personer och offentligt visa känslor för en person av samma kön. Parlamentet uppmanar därför Nigerias president att inte underteckna den lag som representanthuset antagit och som skulle utsätta både nigerianska och utländska hbt-personer för en stor risk för våld och frihetsberövande.
18. Europaparlamentet ställer sig i detta sammanhang positivt till att rådet nyligen antog riktlinjer för att främja och skydda de mänskliga rättigheterna för homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella personer (hbt-personer), och uppmanar Europeiska utrikestjänsten och EU:s delegation i Nigeria att utnyttja dessa rekommendationer fullt ut, framför allt för att uppmuntra de nigerianska myndigheterna att avkriminalisera homosexualitet och att skydda hbt-personer och de personer som försvarar deras mänskliga rättigheter.
19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Nigerias federala regering, Afrikanska unionens och Ecowas institutioner, FN:s generalsekreterare, FN:s generalförsamling, ordförandena i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen samt det panafrikanska parlamentet (PAP).